

רע"פ 4127/19 - יעקב הלוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4127/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: יעקב הלוי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ת 35488-09-18 מיום 10.4.2019 שניתן על ידי כב' השופטת נאוה בכור ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' בכור) בעפ"ת 35488-09-18 מיום 10.4.2019, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופט ט'פרי) בתתע"א 3986-05-17 מיום 2.7.2018.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו ביצוע עבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה תקף, שפקע בשנת 2010, ועבירה של נהיגה ללא רישיון רכב.

2. בשלב הטיעונים לעונש, טען המבקש לראשונה כי רישונו נפסל בשל שגיאה שנפלה בתיק אחר שנפתח בעניינו בלשכת ההוצאה לפועל בעקבות פסק דין שניתן לפני כ-30 שנה. בבואו לגזור את דינו של המבקש, עמד בית

משפט השלום על גיליון הרשעותיו, ממנו עולה כי המבקש הורשע אך בחודש פברואר 2018 בעבירה דומה, וכן על נסיבותיו האישיות של המבקש ועל מצבו הכלכלי, תוך שקבע כי יתחשב בכך בקביעת גובה הקנס. לנוכח זאת, גזר בית המשפט השלום על המבקש את העונשים הבאים: קנס בסך 300 ש"ח או 10 ימי מאסר תחתיו; פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים; פסילה על תנאי; ו-4 חודשי מאסר על תנאי למשך תקופה של 3 שנים, לבל יעבור על אחת מהעבירות בהן הורשע בכתב האישום המתוקן.

3. במסגרת ערעורו לבית המשפט המחוזי, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע הליכי הוצאה לפועל. בקשתו נמחקה על ידי בית המשפט בנימוק כי מדובר בבקשה לעיכוב הליכי הוצאה לפועל שאינה קשורה להליך זה.

באשר לערעור גופו, עתר המבקש לקיצור משך הפסילה בפועל, לאחר שכבר ריצה 9 חודשי פסילה, וכן לביטול רכיב המאסר המותנה, בנימוק לפיו העונש שנגזר עליו אינו מידתי היות ועבר עבירות 'טכניות' בלבד. עוד טען המבקש כי פסק הדין שבעקבותיו נפתח נגדו תיק הוצאה שבגיניו הוגבל מלהחזיק רישיון נהיגה - בוטל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי בית המשפט השלום לתעבורה לא חרג באופן בלתי מידתי ממדיניות הענישה הנוהגת, וכי הוא גזר את עונשו של המבקש לאחר שעמד על מכלול השיקולים הרלוונטיים בנסיבות העניין.

נימוקי הבקשה

בבקשתו, שב ומעלה המבקש טענות הנוגעות לתיק הוצאה לפועל שנפתח בעניינו ושבועקבותיו הוגבל מלהחזיק ברישיון נהיגה. המבקש טוען כי פסק הדין שבגיניו נפתח תיק הוצאה לפועל בוטל, ולשיטתו, שגו הערכאות מטה משלא ביררו טענותיו בעניין זה.

דין והכרעה

4. לאחר עיון בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בלבד שבהם עולה שאלהבעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). אמות מידה אלו אינן מתקיימות בבקשה שלפניי.

5. הטענות המנויות בבקשה נוגעות לנסיבות הפרטניות של המבקש וממוקדות בטענותיו העובדתיות ביחס לתיק הוצאה לפועל התלוי ועומד נגדו. מטבע הדברים, ובהתאם לאמות המידה הנהוגות, טענות מסוג זה אין מקומן להתברר ב"גלגול שלישי". נוסף לכך, לא מצאתי כי נפל פגם בפסקי הדין של הערכאות מטה בהתחשב במסמכים שהוגשו על ידי המבקש לעיון בעניין זה. לאמור, כל עוד לא בוטל פסק הדין שבגיניו הוגבל המבקש מלהחזיק רישיון נהיגה על ידי רשם הוצאה לפועל, ולא הוסרה ההגבלה, אין הוא רשאי לנהוג.

6. סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחית, וממילא נדחית עמה הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, א' בתמוז התשע"ט (4.7.2019).

שׁוֹפֵט
